

N:o 49.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 18 april 1903.

— — — — — Andra Kammaren den 18 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Kungl. Maj:ts i statsverkspropositionen gjorda framställning om anslag för utvidgning och fördjupning af Albrektsunds kanal.

(Statsutskottets utlåtande n:o 31).

Till Konungen.

I propositionen angående statsverkets tillstånd och behof har Eders Kungl. Maj:t under sjätte hufvudtiteln föreslagit Riksdagen att till utvidgning och fördjupning af Albrektsunds kanal bevilja ett anslag af 314,000 kronor och däraf på extra stat för år 1904 anvisa ett belopp af 157,000 kronor.

Af den utredning, som i detta ärende lämnats, har Riksdagen väl funnit ådagalagdt, att en utvidgning och förbättring af Albrektsunds kanal skulle vara till stort gagn för kustfarten inom den bohuslänska skärgården samt därigenom befordra såväl handelsomsättningen och persontrafiken som ock fiskerinäringen därstädes. Dock kan enligt Riksdagens mening denna farled hvarken ur militär eller handelspolitisk synpunkt anses vara af den betydelse för det allmänna, att ifrågavarande arbete bör, såsom nu föreslagits, helt

och hållet bekostas af statsmedel. I likhet med hvad af Riksdagen föreskrifvits i fråga om beviljade anslag för understödjande af, bland annat, upprensning af åar och farleder, synes det Riksdagen, att jämväl i nu förevarande fall de menigheter eller andra vederbörande, hvilka skulle hafva nytta af företagets genomförande, böra genom kontant tillskott, materialier, arbete eller andra bidrag bestrida minst en tredjedel af kostnaderna därför. Om öfriga kostnader för ifrågavarande arbetes utförande skulle bestridas af staten, bör ock enligt Riksdagens mening behörig säkerhet ställas därför, att arbetet efter dess fullbordan, utan ytterligare bidrag af statsmedel, af vederbörande för framtiden underhålles i fullgodt skick.

På grund af den uppfattning, Riksdagen sålunda hyser i denna fråga, och då utredning för närvarande saknas ej mindre om och i hvad utsträckning bidrag till kostnadernas bestridande äro att påräkna från de kommuner, rederier med flere, som af ifrågavarande företags genomförande skulle hafva största nytta, än äfven huruvida säkerhet för det framtida underhållet af farleden kan erhållas, har Riksdagen icke bifallit Eders Kungl. Maj:ts ifrågavarande framställning.

Stockholm den 18 april 1903.

Med undersätlig vördnad.